

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Γ.Ο.Χ. ΒΟΛΟΥ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Γ.Ο.Χ. Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Δημάρχου Γεωργιάδου 163

382 21 ΒΟΛΟΣ

Βόλος 26-08-2018

Αρ. Πρωτ.: 10

Προς

Την ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Κάνιγγος 32 (γ' όροφος)

106 82 ΑΘΗΝΑ

**ΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟΤΕΙΧΙΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟ Γ.Ο.Χ.
ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ κ. ΦΩΤΙΟ,
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΞΕΛΕΓΗ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΩΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Γ.Ο.Χ.
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ, ΖΩΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΑΤΩΣ ΕΚΛΙΠΟΝΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ
ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΥΡΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ**

[Οφείλουμε να κάνουμε γνωστό ότι της παρούσης Δήλωσης είχε προηγηθεί επανειλημμένα προσπάθεια προσέγγισης και αλληλογραφία με τον Μακαριώτατο και την Ιερά Σύνοδο για το εν λόγω ζήτημα χωρίς όμως αποτέλεσμα. Η δε δημοσίευσή της σχετίζεται και με τη αποφυγή οποιασδήποτε τυχόν παρερμηνείας ή και διαβολής της στάσης μας και κατά τον παρελθόν και κατά το παρόν].

Με την παρούσα, το Δ.Σ. της ενορίας μας με τη σύμφωνη γνώμη του εφημερίου μας π. Δημητρίου δηλώνουμε την αποτειχισή μας από τη Σύνοδο Γ.Ο.Χ. και από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μαραθώνος κ. Φώτιο, ο οποίος εξελέγη αντικανονικώς Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Δημητριάδος, δυνάμει του 31^{ου} Αποστολικού Κανόνα, για τους ακόλουθους λόγους:

Ο 31^{ος} Αποστολικός Κανόνας επιβάλλει υποχρεωτικά τη διακοπή εκκλησιαστικής κοινωνίας από τους ιερείς και στην περίπτωση της δικαιοσύνης, δηλαδή της θεμελιώδους παραβάσεως της κανονικής τάξεως από τον επιχώριο Επίσκοπο και από τη Σύνοδο στην οποία αυτός υπάγεται, όπως συνέβη, επί παραδείγματι, στην περίπτωση της αντικανονικής καταστάσεως του διαδόχου του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, στο Θρόνο της Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως.

Συγκεκριμένα το πρωτότυπο κείμενο του 31^{ου} Αποστολικού Κανόνα ορίζει: «Εί τις πρεσβύτερος του ιδίου επισκόπου, χωρίς συναγάγη, και θυσιαστήριον έτερον πήξη, μηδέν κατεγνωκώς του επισκόπου εν ευσεβεία και δικαιοσύνη, καθαιρείσθω ως φίλαρχος. Τύραννος γάρ εστί. Ωσαύτως δε και οι λοιποί κληρικοί, και όσοι αν αυτώ προσθώνται. Οι δε λαϊκοί αφοριζέσθωσαν. Ταύτα δε μετά μίαν, και δευτέραν και τρίτην παράκλησιν του επισκόπου γινέσθω».

Η απόδοση στη Νεοελληνική του 31^{ου} Αποστολικού Κανόνα έχει ως εξής: «Αν κάποιος πρεσβύτερος περιφρονήσει τον επίσκοπο στον οποίο υπάγεται και συναθροίσει χωριστά τους πιστούς και στήσει άλλο θυσιαστήριο παρ' όλο που δεν έχει καμιά κατηγορία εναντίον του επισκόπου ως προς την ευσέβεια (δηλαδή την πίστη) και τη δικαιοσύνη (δηλαδή τη θεμελιώδη κανονική τάξη), να καθαιρείται ως φίλαρχος. Γιατί είναι τύραννος. Το ίδιο και οι υπόλοιποι κληρικοί και όσοι προσχωρήσουν σ' αυτόν. Οι λαϊκοί πάλι να αφορίζονται. Αυτά όμως να γίνουν, αφού ο επίσκοπος τους ανακαλέσει στην τάξη ήπια μετά από μια και δύο και τρεις φορές».

Θεμελιώδη παράβαση της κανονικής τάξεως συνιστά και η εκλογή Μητροπολίτη από τη Σύνοδο και η αποδοχή από αυτόν της εκλογής του για μια Μητρόπολη ενόσω ζει ο κανονικός της Μητροπολίτης, ανεξάρτητα από την ηλικία του ή την κατάσταση της υγείας του. Διότι ο Ποιμενάρχης Επίσκοπος, κατά την Ορθόδοξη Εκκλησιολογία, είναι ο βασικός εκκλησιολογικός και διοικητικός θεσμός διοικήσεως στην Ορθόδοξη Εκκλησία, δεδομένου ότι α) διαποιμαίνει την Τοπική του Εκκλησία – Μητρόπολη, συναρμολογώντας ως επέχων τον τόπον του Νυμφίου Χριστού με την Νύμφη – Τοπική του Εκκλησία, και β) συνδιοικεί, ως μέλος της Συνόδου, την Αυτοκέφαλη Εκκλησία στην οποία ανήκει, «εν τοις περιτοίς», δηλαδή τις υποθέσεις που

υπερβαίνουν τη διαποίμανση της Επισκοπής του, αλλά οι οποίες δεν υπερβαίνουν τις υποθέσεις της Αυτοκέφαλής Εκκλησίας στην οποία ανήκει.

Επίσης, σύμφωνα με τον 16^ο Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου, ο οποίος κατοχυρώνει κανονικώς την ανωτέρω Ορθόδοξη Εκκλησιολογία για τη θέση του Ποιμενάρχη Επισκόπου στην Εκκλησία: 1) Επίσκοπος δεν καθίσταται σε επισκοπή ενόσω ζει ο Επίσκοπος αυτής, ενώ, σε εναντία περίπτωση, διαπράττεται το εκκλησιαστικό ποινικό αδίκημα της εισπηδήσεως (μοιχεπιβασίας). Και 2) Επίσκοπος καθίσταται κανονικώς σε επισκοπή, ενόσω ζει ο Επίσκοπος της, αποκλειστικά στις εξής τρεις (3) διαζευκτικά απαριθμούμενες περιπτώσεις: Α) αν καθαιρεθεί κανονικώς ο Επίσκοπός της, Β) αν ο Επίσκοπος παραιτηθεί εκουσίως, ή Γ) αν ο Επίσκοπος λείψει από την επισκοπή του περισσότερο από εξάμηνο, πλην των εξής τριών (3) περιπτώσεων, ήτοι α) πλην της υποχρεώσεώς του με βασιλική διαταγή (δηλαδή με κρατική απόφαση) να απουσιάζει από την επισκοπή του περισσότερο από εξάμηνο, β) πλην της παροχής υπηρεσίας λειτουργικών αναγκών της Αυτοκέφαλής Εκκλησίας στην οποία υπάγεται, για διάστημα μεγαλύτερο του εξαμήνου ή γ) πλην της βαριάς ασθένειας που προκαλεί τέλεια ακινησία, για περίοδο ανώτερη του εξαμήνου. Οι τρεις αυτές περιπτώσεις θεωρούνται περιπτώσεις δικαιολογημένης απουσίας του Επισκόπου από την επισκοπή του, οι οποίες απαγορεύουν κανονικώς την εκλογή Επισκόπου σε επισκοπή ενόσω ζει ο Επίσκοπός της. Δηλαδή το γήρας και η κατάσταση της υγείας δεν αποτελούν λόγους καταστάσεως Επισκόπου σε επισκοπή ενόσω ζει ο Επίσκοπος αυτής. Σε εναντία περίπτωση η εκλογή Επισκόπου σε επισκοπή ενόσω ζει ο Επίσκοπός της, πάσχει εκκλησιολογικά και κανονικά.

Προς απόδειξη των ανωτέρω γραφομένων, παρατίθεται το πρωτότυπο κείμενο και η απόδοση στη Νεοελληνική του 16^{ου} Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου, προς αποφυγήν σοφιστικών παρερμηνειών αυτού.

Το πρωτότυπο κείμενο του 16^{ου} Κανόνα έχει ως εξής: «Δια τας φιλονικίας τε και ταραχάς, τας εν τη του Θεού εκκλησία συμβαινούσας, και τούτο ορίσαι αναγκαίον εστι. Το μηδενί τρόπω επίσκοπον καταστήναι εν τη εκκλησία, ής έτι ο προεστώς ζη και εν τη ίδια

συνίσταται τιμή, ειμή αυτός εκών την επισκοπήν παραιτήσεται. Χρη γαρ πρότερον την αιτίαν του μέλλοντος της επισκοπής εκδιώκεσθαι, κανονικώς εξεταζομένην, εις πέρας άγεσθαι. Είθ' ούτω, μετά την αυτού καθαίρεσιν, έτερον αντ' αυτού εις την επισκοπήν προβιβάζεσθαι. Ει δε τις των επισκόπων εν τη ίδια συνιστάμενος τιμή, μήτε παραιτείσθαι βούλοιο, μήτε τον οικείον εθέλοι ποιμαίνειν λαόν, αλλά της οικείας αποστάς επισκοπής, υπέρ το εξάμηνον εν ετέρω διατρίβει τόπω, μήτε βασιλικώ προστάγματι κατεχόμενος, μήτε ταις του οικείου πατριάρχου λειτουργίαις υπηρετούμενος, μήτε μην υπό νόσου χαλεπής τε, και ακινησίαν εμποιούσης παντελή συνεχόμενος. Ο τοιούτος ουν, ο κατά μηδεμίαν των ειρημένων προφάσεων κωλυόμενος, της οικείας αφιστάμενος επισκοπής, και υπέρ τον εξαμηνιαίον χρόνον εν ετέρω διατρίβων τόπω, της του επισκόπου τιμής τε και αξίας αλλοτριωθήσεται παντελώς. Τον γαρ της εμπιστευθείσης αυτώ καταμελούντα ποιμένης, και εν ετέρω υπέρ το εξάμηνον χρονοτριβούντα τόπω, ώρισεν η αγία σύνοδος της αρχιερωσύνης, δι' ής ποιμαίνειν ετάχθη, παντελώς αλλότριον καθιστάσαι, και εις τον αυτού της επισκοπής τόπον έτερον αντ' αυτού προχειρίζεσθαι».

Η απόδοση του 16^{ου} Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου στη Νεοελληνική έχει ως εξής: «Είναι ανάγκη να το ορίσουμε και αυτό εξαιτίας των φιλονικιών και των ταραχών που συμβαίνουν στην εκκλησία του Θεού, δηλαδή να μην εγκαθίσταται με κανένα τρόπο επίσκοπος στην εκκλησία, της οποίας ο επικεφαλής ακόμη ζει και διατηρεί το αξίωμά του, παρά μόνο αν ο ίδιος με τη θέλησή του παραιτηθεί από την επισκοπή. Γιατί πρέπει προηγουμένως να διεκπεραιώνεται, αφού εξεταστεί κανονικά, η κατηγορία αυτού που πρόκειται να διωχτεί από την επισκοπή. Έτσι ύστερα, μετά από την καθαίρεσή του να προβιβάζεται άλλος αντί γι' αυτόν στην επισκοπή. Κι αν κάποιος επίσκοπος που διατηρεί το αξίωμά του, δεν θέλει ούτε να παραιτηθεί ούτε να ποιμαίνει το ποίμνιό του, αλλά, αφού απομακρυνθεί από τη δική του επισκοπή, παραμένει σε άλλο τόπο πάνω από έξι μήνες χωρίς ούτε να υποχρεώνεται από βασιλική διαταγή ούτε να υπηρετεί λειτουργικές ανάγκες του Πατριάρχη του ούτε να κατέχεται από βαριά αρρώστια που προκαλεί τέλεια ακινησία, αυτός λοιπόν που, ενώ δεν εμποδίζεται από κανέναν από τους παραπάνω λόγους, απομακρύνεται από τη δική του επισκοπή και μένει σε άλλο τόπο για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών, θα αποξενωθεί

ολότελα από την τιμή και το αξίωμα του επισκόπου. Γιατί αυτός που παραμελεί το ποίμνιο που του εμπιστεύθηκαν και περνάει τον καιρό του σε άλλο τόπο πάνω από έξι μήνες, η αγία σύνοδος όρισε να αποξενώνεται ολότελα από την αρχιεροσύνη, με την οποία εξουσιοδοτήθηκε να ποιμαίνει, και να χειροτονείται στη θέση της επισκοπής του άλλος αντί γι' αυτόν».

Να σημειωθεί εδώ πως δυσάρεστο αποτέλεσμα της αντικανονικής εκλογής του κ. Φωτίου, όπως θεόπνευστα είχαν προειδοποιήσει και προβλέψει στο προοίμιό του οι θείοι συντάκτες του ανωτέρω Ιερού Κανόνος ήταν οι φιλονικίες, οι ταραχές που συνέβησαν στην Εκκλησία του Χριστού, εξαιρέτως στη διοικητική περιφέρεια του Ποιμενάρχου μας. Το σχίσμα που δημιουργήθηκε προσέβαλε την αγάπη, ομόνοια και ενότητα των πιστών, ενότητα που αποτελεί δόγμα της Εκκλησίας μας.

Σύμφωνος με τον 16^ο Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου είναι και ο 1^{ος} Κανόνας του Αγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας, ο οποίος προβλέπει ότι Επίσκοπος δεν εκβάλλεται της επισκοπής, παρά μόνο σε μία από τις ανωτέρω τρεις αναφερόμενες περιπτώσεις, δηλαδή ύστερα από δίκη σύμφωνη προς τους ιερούς κανόνες.

Το άρθρο 6 του από 2/15-9-2009 Κανονισμού Εκλογής Επισκόπων της Συνόδου Γ.Ο.Χ. ορίζει: Επισκοπικός θρόνος θεωρείται εν χηρεία έπειτα από την εκδημίαν, την καθαίρεσιν, την αποδοχήν παραιτήσεως εκ του θρόνου ή εκ της αρχιερωσύνης Αρχιερέως τινός. Δύναται να κηρυχθή εν χηρεία υπό της Ιεράς Συνόδου και εις την περίπτωσιν κατά την οποίαν ο ποιμένων την επαρχίαν Αρχιερεύς αδυνατεί εξ αντικειμένου να ασκήση τα καθήκοντά του λόγω ανυπερβλήτου κωλύματος πέραν του εξαμήνου».

Το άρθρο 6 του εν λόγω Κανονισμού Εκλογής Επισκόπων νομοθετήθηκε από τη Σύνοδο Γ.Ο.Χ. το 2009. Έρχεται όμως σε πλήρη και ευθεία αντίθεση προς τον 16^ο Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου. Ο υπόψη Κανόνας, όπως προαναφέρθηκε, ορίζει ότι Επίσκοπος καθίσταται κανονικώς σε επισκοπή, ενόσω ζει ο Επίσκοπος της, αποκλειστικά τις εξής τρεις (3) διαζευκτικά απαριθμούμενες περιπτώσεις: Α) αν καθαιρεθεί κανονικώς ο Επίσκοπός της, Β) αν ο Επίσκοπος παραιτηθεί εκουσίως, ή Γ) αν ο Επίσκοπος λείψει από την

επισκοπή του περισσότερο από εξάμηνο, πλην των εξής τριών (3) περιπτώσεων, ήτοι α) πλην της υποχρεώσεώς του με βασιλική διαταγή (δηλαδή με κρατική απόφαση) να απουσιάζει από την επισκοπή του περισσότερο από εξάμηνο, β) πλην της παροχής υπηρεσίας λειτουργικών αναγκών της Αυτοκέφαλής Εκκλησίας στην οποία υπάγεται, για διάστημα μεγαλύτερο του εξαμήνου ή γ) πλην της βαριάς ασθένειας που προκαλεί τέλεια ακινησία, για περίοδο ανώτερη του εξαμήνου. Οι τρεις αυτές περιπτώσεις θεωρούνται περιπτώσεις δικαιολογημένης απουσίας του Επισκόπου από την επισκοπή του, οι οποίες απαγορεύουν κανονικώς την εκλογή Επισκόπου σε επισκοπή ενόσω ζει ο Επίσκοπός της. Δηλαδή το γήρας και η κατάσταση της υγείας δεν αποτελούν λόγους καταστάσεως Επισκόπου σε επισκοπή ενόσω ζει ο Επίσκοπος αυτής.

Η πηγή της διατάξεως του άρθρου 6 του ανωτέρω Κανονισμού Εκλογής Επισκόπων της Συνόδου Γ.Ο.Χ. είναι το άρθρο 34, παράγραφοι 3-8 του Καταστατικού Χάρτη της κρατικής νεοημερολογιτικής «Εκκλησίας της Ελλάδος» (Νόμος 590/1977), το οποίο προβλέπει:

«3. Μητροπολίτης καταστάς ανίκανος προς εκπλήρωσιν των καθηκόντων του και μη υποβαλών παραίτησιν απαλλάσσεται τούτων κατόπιν αποφάσεως ειδικής Επιτροπής, αποτελουμένης εκ του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, ή του νομίμου αναπληρωτού αυτού, ως Προέδρου και δύο καθηγητών της Ιατρικής Σχολής των Πανεπιστημίων της Χώρας, κατά την διαδικασία των επομένων παραγράφων.

4-7. (...)

8. Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος, μετά από αιτιολογημένη πρόταση του Προέδρου της, μπορεί με απόφασή της δημοσιευόμενη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να θέτει στη διάθεση της Εκκλησίας της Ελλάδος για διάστημα έξι μηνών Μητροπολίτη, εφόσον συντρέχουν λόγοι που αφορούν στο πρόσωπό του, στο συμφέρον της Εκκλησίας, στη δημόσια τάξη ή στην κοινωνική ειρήνη. Η απόφαση εκδίδεται μετά από ακρόαση του Μητροπολίτη. Στη Μητρόπολη ορίζεται τοποτηρητής, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 1 και αν ο Μητροπολίτης που τέθηκε στη διάθεση της Εκκλησίας είναι και Συνοδικός, αντικαθίσταται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 2 του νόμου αυτού. Οι Μητροπολίτες που τίθενται

στη διάθεση της Εκκλησίας, δεν μετέχουν σε Σύνοδο Ιεραρχίας, ούτε καλούνται ως Συνοδικοί και λαμβάνουν τα 2/3 των αποδοχών του εν ενεργεία Μητροπολίτη. Μετά την πάροδο του εξαμήνου η Διαρκής Ιερά Σύνοδος μπορεί να αποφασίσει την οριστική απομάκρυνση από το Μητροπολιτικό Θρόνο. Αυτοί που απομακρύνονται θεωρούνται «σχολάζοντες» και λαμβάνουν τις παραπάνω αποδοχές».

Σημειωτέον ότι το άρθρο 6 παρ. 2 του Κανονισμού Εκλογής Επισκόπων της Συνόδου Γ.Ο.Χ. ούτε καν τις φαινομενικές εγγυήσεις του άρθρου 34 Καταστατικού Χάρτη της κρατικά αναγνωριζόμενης ως «επικρατούσας θρησκείας» νεοημερολογίτικης «Εκκλησίας της Ελλάδος» περιλαμβάνει, χωρίς βεβαίως να αίρεται, όπως προαναφέρθηκε, η αντίθεση και των δύο διατάξεων προς τον 16^ο Κανόνα της Πρωτοδευτέρας.

Η ανωτέρω παράγραφος 8 του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος» προστέθηκε από τη Βουλή με το άρθρο 15 του Νόμου 1351/1983 «Εισαγωγή σπουδαστών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και άλλες διατάξεις», ύστερα από πρόταση του τότε Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων Αντώνη Τρίτση, σε συνεννόηση με τον τότε Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος της κρατικά αναγνωριζόμενης νεοημερολογιτικής «Εκκλησίας της Ελλάδος» Σεραφείμ, προκειμένου να τεθεί σε διαθεσιμότητα ο τότε Μητροπολίτης Κεφαλληνίας Προκόπιος, εναντίον του οποίου είχε στραφεί ο Αντώνης Τρίτσης όντας βουλευτής Κεφαλληνίας.

Με νόμους της Βουλής (Νόμος 590/1977 ως προς το άρθρο 34, παράγραφοι 1-7 του Καταστατικού της Χάρτη, και άρθρο 15 Νόμου 1351/1983 ως προς την παράγραφο 8 του Καταστατικού της Χάρτη), η κρατικά αναγνωριζόμενη ως «επικρατούσα θρησκεία» νεοημερολογιτική Εκκλησία της Ελλάδος αποδέχθηκε ή εισηγήθηκε την παραβίαση του 16^{ου} Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου για την ισοβιότητα της διακονίας Μητροπολίτη στη Μητρόπολή του και την κάμψη αυτής πέραν των ανωτέρω τριών αναφερόμενων στον εν λόγω Κανόνα περιπτώσεων, ήτοι Α) αν καθαιρεθεί κανονικώς ο Επίσκοπός της, Β) αν ο Επίσκοπος παραιτηθεί εκουσίως, ή Γ) αν ο Επίσκοπος λείψει από την επισκοπή του περισσότερο από εξάμηνο, πλην των εξής τριών (3) περιπτώσεων, ήτοι α) πλην της υποχρεώσεώς του με βασιλική διαταγή (δηλαδή με κρατική απόφαση) να απουσιάζει από την

επισκοπή του περισσότερο από εξάμηνο, β) πλην της παροχής υπηρεσίας λειτουργικών αναγκών της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας στην οποία υπάγεται, για διάστημα μεγαλύτερο του εξαμήνου ή γ) πλην της βαριάς ασθένειας που προκαλεί τέλεια ακινησία, για περίοδο ανώτερη του εξαμήνου. Δηλαδή με νόμους της νομοθετικής εξουσίας του Κράτους, της Βουλής, η κρατικά αναγνωριζόμενη ως «επικρατούσα θρησκεία» νεοημερολογιτική «Εκκλησία της Ελλάδος» αποδέχθηκε ή εισηγήθηκε την παραβίαση του 16^{ου} Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου με τη νομική λογική του μοντέλου της προτεσταντικής κρατικής «Εκκλησίας» η οποία εισήχθη στη Ορθόδοξη Ελλάδα από την Προτεσταντική Αντιβασιλεία του Ρωμαιοκαθολικού Βασιλιά Όθωνα, για τις εσωτερικές υποθέσεις της οποίας το Κράτος μπορεί να νομοθετεί αντίθετα προς τους ιερούς κανόνες κατά το σκεπτικό της νομολογίας του Κρατικού Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Κατά το σκεπτικό του Συμβουλίου της Επικρατείας, η Βουλή μπορεί να ψηφίζει νόμους για την κρατικά αναγνωριζόμενη ως «επικρατούσα θρησκεία» νεοημερολογιτική «Εκκλησία της Ελλάδος» κατά παράβαση των ιερών κανόνων, για εσωτερικές υποθέσεις της που δεν αφορούν βασικούς διοικητικούς θεσμούς καθιερωμένους πάγια και μακροχρόνια στο πλαίσιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Ενώ τόσο η Σύνοδος ως κεντρικό όργανο διοίκησης της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Ελλάδος, όσο και οι Μητροπολίτες ως περιφερειακά όργανα διοίκησης των Μητροπόλεων αυτής, αποτελούν αναμφισβήτητα βασικούς διοικητικούς θεσμούς καθιερωμένους πάγια και μακροχρόνια στο πλαίσιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας, εν τούτοις το Συμβούλιο της Επικρατείας, με τη νομική λογική της προτεσταντικής κρατικής «Εκκλησίας», δεν θεωρεί την κάμψη της ισοβιότητας του Μητροπολίτη με την παύση του από τη Σύνοδο λόγω ανικανότητάς του προς εκπλήρωση των καθηκόντων εξαιτίας νόσου ή γήρατος, ή λόγω θέσεώς του από τη Σύνοδο σε διαθεσιμότητα για διάστημα έξι μηνών για τους αναφερόμενους στον Καταστατικό της Χάρτη λόγους, ως βασικό διοικητικό θεσμό καθιερωμένο πάγια και μακροχρόνια στο πλαίσιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Συμπερασματικά, η παραβίαση του 16^{ου} Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου από την κρατικά αναγνωριζόμενη «επικρατούσα θρησκεία» της νεοημερολογιτικής «Εκκλησίας της

Ελλάδος» γίνεται, είτε με την αποδοχή της είτε με τη συναίνεσή της, μέσω των ανωτέρω αναφερόμενων νόμων.

Οι ιεροί κανόνες, ως έγγραφο και νομικό (κανονικό) τμήμα της Ιεράς Παραδόσεως, αποτελούν τον θεμελιώδη και ανώτατο νόμο της Ορθόδοξης Εκκλησίας, το Σύνταγμά της. Με βάση τη νομική ερμηνευτική μέθοδο της συστηματικής ερμηνείας ή της ερμηνείας της ιεραρχίας των νομικών πηγών, οι διατάξεις της Εκκλησίας κατατάσσονται σε μια θέση στην ιεραρχία των νομικών πηγών. Οι κατώτερης ισχύος διατάξεις, όταν έρχονται σε αντίθεση με τις ανώτερης ισχύος διατάξεις, πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις ανώτερης ισχύος διατάξεις, αφού οι ανώτερης ισχύος διατάξεις υπερισχύουν των κατώτερης ισχύος διατάξεων. Έτσι, στην ιεραρχία των νομικών πηγών της Ορθόδοξης Εκκλησίας, οι καταστατικοί χάρτες ή οι επιμέρους κανονισμοί των Αυτοκέφαλων Ορθόδοξων Εκκλησιών κατατάσσονται σε θέση κατώτερη εκείνης των ιερών κανόνων. Γι' αυτό και η παραβίασή τους, στην αναγνωριζόμενη από το Κράτος ως «επικρατούσα θρησκεία» νεοημερολογιτική «Εκκλησία της Ελλάδος», επιδιώκεται να γίνεται μέσω κρατικών νόμων, παρά το γεγονός ότι, όπως αναφέρει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στο Πηδάλιο, οι κρατικοί νόμοι που έρχονται σε αντίθεση με τους ιερείς κανόνες είναι ανίσχυροι (άκυροι, κατά την έκφρασή του), σύμφωνα με τη σχετική Νεαρά του Ιουστινιανού, η οποία δεν εφαρμόζεται από το Ελληνικό Κράτος. Επομένως, όταν μια εσωτερική υπόθεση μιας Αυτοκέφαλης Εκκλησίας ρυθμίζεται διαφορετικά από τους ιερούς κανόνες και από τους κανονισμούς της, τότε υπερισχύουν οι ιεροί κανόνες, αφού αυτοί είναι ανώτερης τυπικής ισχύος διατάξεις σε σύγκριση με τους κανονισμούς που είναι κατώτερης ισχύος διατάξεις.

Η Σύνοδος και οι Μητροπολίτες της κρατικά αναγνωριζόμενης ως «επικρατούσα θρησκεία» νεοημερολογιτικής «Εκκλησίας της Ελλάδος» είναι προφανές ότι δεν σέβονται την Ιεραρχία των νομικών πηγών στη ρύθμιση των εσωτερικών της υποθέσεων, κατά την οποία Νομική Ιεραρχία οι ιεροί κανόνες υπερισχύουν του Κρατικού Νόμου για τον Καταστατικό της Χάρτη, διότι, με τη νομική λογική της προτεσταντικής κρατικής «Εκκλησίας», η οποία δέχεται ή εισηγείται την παραβίαση των ιερών κανόνων από το Κράτος, εξυπηρετεί σκοπιμότερα τα συμφέροντά της. Όμως, η Σύνοδος Γ.Ο.Χ. που αναμφισβήτητα είχε ως πρότυπο για τη

νομοθέτηση από αυτήν του άρθρου 6 του ανωτέρω Κανονισμού της για την Εκλογή Επισκόπων, τις διατάξεις του άρθρου 34 του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» και του άρθρου 15 του Νόμου 1351/1983, παραβίασε η ίδια τον Κανόνα 16 της Πρωτοδευτέρας Συνόδου για την ισοβιότητα των Επισκόπων με τις σε αυτόν τον Κανόνα εξαντλητικά προβλεπόμενες τρεις περιπτώσεις κάμψεώς της, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνεται ούτε το γήρας ούτε η κατάσταση της υγείας του Μητροπολίτη.

Η έγκριση του Κανονισμού της Συνόδου Γ.Ο.Χ. για την Εκλογή Επισκόπων, στις 2/15-9-2009, φέρει τις υπογραφές του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρυσόστομου και των μελών της Ιεράς Συνόδου, 1) Αττικής και Διαυλείας Ακακίου, 2) Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος Μαξίμου, 3) Αχαΐας και πάσης Πελοποννήσου Καλλινίκου, 4) Λαρίσης και Πλαταμώνος Αθανασίου, 5) Ευρίπου και Ευβοίας Ιουστίνου, 6) Αμερικής Παύλου, 7) Πειραιώς και Σαλαμίνας Γεροντίου, 8) Αττικής και Βοιωτίας Χρυσόστομου, 9) Χριστιανουπόλεως Γρηγορίου, 10) Μαραθώνος Φωτίου, 11) Βρεσθένης Θεοδοσίου. Δηλαδή μεταξύ των υπογραφών των Συνοδικών Αρχιερέων για την έγκριση του εν λόγω Κανονισμού περιλαμβάνεται και η υπογραφή του μακαριστού Ποιμενάρχη και Μητροπολίτη μας κυρού Μαξίμου, χωρίς να προκύπτει, όπως είναι εύλογο, από το κείμενο του Κανονισμού αυτού αν τούτος ψήφισε υπέρ ή κατά της εγκρίσεως, δεδομένου ότι δια της πλειοψηφίας λαμβάνονται οι συνοδικές αποφάσεις και αναφέρονται τα ονόματα όλων των συμμετεχόντων Συνοδικών Αρχιερέων.

Η έγκριση ή μη έγκριση του ανωτέρω Κανονισμού από τον μακαριστό Ποιμενάρχη και Μητροπολίτη μας κυρό Μάξιμο και ειδικότερα της διάταξης του άρθρου 6 εδάφιο αυτού («Δύναται να κηρυχθή εν χηρεία υπό της Ιεράς Συνόδου (επισκοπικός θρόνος) και εις την περίπτωση κατά την οποίαν ο ποιμένων την επαρχίαν Αρχιερέως αδυνατεί εξ αντικειμένου να ασκήση τα καθήκοντά του λόγω ανυπερβλήτου κωλύματος πέραν του εξαμήνου»), η οποία διάταξη εφαρμόστηκε σε βάρος του, είναι σαφές ότι δεν συνιστά κανονική παραίτηση αυτού από το Θρόνο των Μητροπόλεων Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος. Διότι: 1) Ως προς την έγκριση ή μη έγκριση του συγκεκριμένου Κανονισμού ο μακαριστός Ποιμενάρχης και Μητροπολίτης μας κυρός Μάξιμος ενήργησε ως μέλος της Συνόδου, η

οποία άσκησε εν προκειμένω νομοθετική εξουσία, αφού η έγκριση Κανονισμού ρύθμισης εσωτερικών υποθέσεων μιας Αυτοκέφαλης Εκκλησίας συνιστά άσκηση νομοθετικής εξουσίας. Και 2) Για την κανονική παραίτηση απαιτείται από τον 16^ο Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου και από το άρθρο 6 του Κανονισμού Εκλογής Επισκόπων έγγραφη παραίτηση από τον Θρόνο, η οποία ουδέποτε υποβλήθηκε στη Σύνοδο Γ.Ο.Χ. από τον μακαριστό Ποιμενάρχη και Μητροπολίτη μας κυρό Μάξιμο.

Η παύση από το Θρόνο των Μητροπόλεων Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος του μακαριστού Ποιμενάρχη και Μητροπολίτη μας το 2015 (η οποία ισοδυναμεί με αυθαίρετη έκπτωση από το Θρόνο προκληθείσα από τη Σύνοδο Γ.Ο.Χ.), κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6 παρ. 2 του Κανονισμού Εκλογής Αρχιερέων, ύστερα, όπως μπορούμε ευλόγως να υποθέσουμε, από ιατρική γνωμοδότηση η οποία βεβαίωνε ότι τούτος αδυνατούσε εξ αντικειμένου να ασκήσει τα καθήκοντά του λόγω ανυπερβλήτου κωλύματος πέραν του εξαμήνου, έρχεται σε ευθεία και πλήρη αντίθεση προς τον 16^ο Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου. Επειδή οι δύο αυτές διατάξεις, 16^{ος} Κανόνας της Πρωτοδευτέρας Συνόδου και άρθρο 6 παρ. 2 του Κανονισμού Εκλογής Επισκόπων ρυθμίζουν διαφορετικά την ίδια εσωτερική υπόθεση της Εκκλησίας Γ.Ο.Χ., γι' αυτό το λόγο, με βάση την ερμηνευτική μέθοδο της συστηματικής ερμηνείας ή της ιεραρχίας των νομικών πηγών, έναντι του άρθρου 6 παρ. 2 του Κανονισμού Εκλογής Επισκόπων υπερισχύει σαφέστατα ο 16^{ος} Κανόνας της Πρωτοδευτέρας Συνόδου.

Συνεπώς, η παύση του Ποιμενάρχη μας και Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος κυρού Μαξίμου, δηλαδή η αυθαίρετη έκπτωσή του από το Θρόνο, η αυθαίρετη κήρυξη του Θρόνου σε χηρεία, η αυθαίρετη διάσπαση της ενιαίας Μητροπολιτικής Περιφέρειας Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος σε δύο Μητροπόλεις, εκείνες της Θεσσαλονίκης και της Δημητριάδος, ως αντιβαίνουσα στον 12^ο Κανόνα της Δ' Οικουμενικής Συνόδου που απαγορεύει τη διχοτόμηση μιας επαρχίας σε δύο επισκοπές ενόσω ζει ο οικείος Επίσκοπος ή χωρίς τη συναίνεσή του, η αυθαίρετη εκλογή του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου σε Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης και εκλογή του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μαραθώνος κ. Φωτίου σε Μητροπολίτη Δημητριάδος, και οι αποδοχές αυτών των εκλογών από

τους εκλεγέντες, είναι προφανώς αντικανονικές, διότι ο Ποιμενάρχης και Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος κυρός Μάξιμος:

1 - Ζούσε το 2015, όταν έλαβαν χώρα οι ανωτέρω αναφερόμενες αντικανονικές πράξεις, δεδομένου ότι κοιμήθηκε εν ειρήνη στις 22-8-2018 (βλ. εφημερίδα «Ταχυδρόμος», 23-8-2018).

2 – Ουδέποτε υπέβαλε έγγραφη κανονική παραίτηση από το Θρόνο Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος.

3 – Ουδέποτε καταδικάστηκε αμετακλήτως για οποιοδήποτε κανονικό ποινικό αδίκημα σε καθαίρεση ή έκπτωση από το θρόνο.

Το κανονικό ποινικό αδίκημα της εισπηδήσεως (ή μοιχεπιβασίας) προβλέπεται και τιμωρείται με καθαίρεση από τον 13^ο Κανόνα της εν Αντιοχεία Συνόδου, σε συνδυασμό με τον 16^ο Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου.

Ο 13^{ος} Κανόνας της εν Αντιοχεία Συνόδου, ο οποίος κυρώθηκε από τον 2^ο Κανόνα της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου, ορίζει: «Μηδένα επίσκοπον τολμάν αφ' ετέρας επαρχίας εις ετέραν μεταβαίνειν, και χειροτονείν εν εκκλησία τινας εις προαγωγήν λειτουργίας, μηδε ει συνεπάγοιτο εαυτώ ετέρους, ει μη παρακληθείς αφίκοιτο δια γραμμάτων του τε μητροπολίτου και των συν αυτώ επισκόπων, ων εις την χώραν παρέρχοιτο. Ει δε μηδενός καλούντος απέλθοι ατάκτως επί χειροθεσία τινών, και καταστάσει των εκκλησιαστικών πραγμάτων, μη προσηκόντων αυτώ, άκυρα μεν τα υπ' αυτού πραττόμενα τυγχάνειν, και αυτόν δε υπέχειν της αταξίας αυτού, και της παραλόγου επιχειρήσεως της προσήκουσαν δίκην, καθηρημένου εντεύθεν ήδη υπό της αγίας συνόδου».

Η απόδοση στην Ελληνική του 13^{ου} Κανόνα της εν Αντιοχεία Συνόδου έχει ως εξής: «Κανένας επίσκοπος να μην τολμάει να πηγαίνει από μια επαρχία σε άλλη και να χειροτονεί σε εκκλησία κάποιους, για να τους προάγει σε λειτουργούς, ούτε κι αν φέρνει κι άλλους μαζί του, παρά μόνο αν πάει αφού προσκληθεί με επιστολές και του μητροπολίτη και των υπαγόμενων στο μητροπολίτη επισκόπων, στων οποίων την επαρχία πηγαίνει. Κι αν χωρίς να τον καλεί κανένας πάει, παραβαίνοντας την τάξη, να χειροτονήσει κάποιους και να διευθετήσει εκκλησιαστικά θέματα που δεν του ανήκουν, να είναι άκυρα όσα κάνει

αυτός και ο ίδιος να τιμωρείται κατάλληλα για την απειθαρχία του και για την παράλογη προσπάθειά του, και να είναι καθαιρεμένος από τώρα και στο εξής από την αγία σύνοδο».

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μαραθώνος κ. Φώτιος, επειδή αποδέχθηκαν τις εκλογές τους από τη Σύνοδο Γ.Ο.Χ. στις Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος αντιστοίχως, τόσο οι εκλογές τους όσο και οι αποδοχές από αυτούς των εκλογών τους είναι άκυρες και υπέχουν κανονική ποινική ευθύνη για παραβίαση του 16^{ου} Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου, σε συνδυασμό με τον 13^ο Κανόνα της εν Αντιοχεία Συνόδου, ακόμη και μετά την εις Κύριον εκδημίαν του μακαριστού Ποιμενάρχη και Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος κυρού Μαξίμου. Διότι το εν λόγω κανονικό ποινικό τους αδίκημα διαπράχθηκε ζώντος του μακαριστού Ποιμενάρχη και Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος κυρού Μαξίμου.

Γί' αυτόν τον λόγο, οι ιερείς και οι πιστοί Γ.Ο.Χ. της Θεσσαλονίκης και της Δημητριάδος υποχρεούνται, δυνάμει του 31^{ου} Αποστολικού Κανόνα, να μην αρχίσουν ή να παύσουν τα μνημόσυνα των ως άνω δύο Αρχιερέων με τα αντικανονικώς κατεχόμενα αξιώματα των Μητροπολιτών Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος αντιστοίχως, έως ότου η Σύνοδος Γ.Ο.Χ. - μετά την κοίμηση και τον ενταφιασμό στις 23-8-2018 του μακαριστού Ποιμενάρχη και Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος κυρού Μαξίμου – προβεί στην ενδεχόμενη διάσπαση της ενιαίας Μητροπολιτικής Περιφέρειας Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος στις Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος και στην εκλογή δύο νέων Μητροπολιτών, αποκλειομένων, λόγω της ως άνω κανονικής ποινικής τους ευθύνης, των ως άνω Θεοφιλεστάτων Αρχιερέων των αντικανονικώς εκλεγέντων το 2015, ενόσω ζούσε ο μακαριστός Ποιμενάρχης και Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κυρός Μάξιμος, στις αντικανονικώς συσταθείσες το 2015 Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος.

Εκτός του κύριου θέματος της αποτειχίσεως για λόγους δικαιοσύνης, δηλαδή παραβάσεως της θεμελιώδους κανονικής τάξεως της Εκκλησίας, δυνάμει του 31^{ου} Αποστολικού Κανόνα, το οποίο κύριο θέμα συνίσταται στις αντικανονικές εκλογές του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου στην αντικανονικώς

ιδρυθείσα Μητρόπολη Θεσσαλονίκης και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μαραθώνος κ. Φωτίου στην αντικανονικώς ιδρυθείσα Μητρόπολη Δημητριάδος, ενόσω ζούσε ο μακαριστός Ποιμενάρχης μας και Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος κυρός Μάξιμος, υπάρχουν και τα ζητήματα αποτειχίσεως, στα οποία θα αναφερθούμε στο εγγύς μέλλον και τα οποία αφορούν:

1 - στην υπαγωγή της Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. στο Νόμο 4301/2014 για τα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα των ετεροδόξων και των αλλοθρήσκων, ο οποίος απεμπολεί τη συνείδηση της Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. ότι είναι η «επικρατούσα θρησκεία» του άρθρου 3 του Συντάγματος και αποδέχεται τον κρατικό ασφυκτικό έλεγχο εποπτείας της λειτουργίας των θρησκευτικών νομικών προσώπων – μητροπόλεων της Εκκλησίας Γ.Ο.Χ., περιλαμβανομένων των αόριστων κρατικών λόγων διαλύσεώς τους,

2 - στη διάβρωση και αλλοίωση από Ιεράρχες της Συνόδου Γ.Ο.Χ. της θεόπνευστης Πατερικής Ποιμαντικής και του Μυστηρίου της Μετανοίας από τις αντίχριστες θεωρίες της επινοημένης από ανθρώπους επιστήμης της ψυχολογίας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο